

În Lunca Prutului, la Hermeziu

Maftai.florentin

M-am rugat de Siret ca să-mi pună o pilă
Cum e-n ziua de azi, ca și ieri, cum demult
Să ajung, să respir și să văd prima oară Și acel minunat sanctuar dinspre Prut.

În sfârșit, am deschis astăzi calea spre lunca
aproape lacustră, ș-acolo să fiu,
să însemn din totem, să m-adăp din istorii,
de adâncă simțire ș-onor Hermeziu.

*

De sub țăr`nă mă pândește, de-și păzește-a lui comoară,
Prutu-ascuns care-mi șoptește cum, odată-n fapt de seară,
Din ceardac, sorbind natura, geniul de la Ipotești A cuprins pe deal o turmă, veșnicind-o -n stâni
celești.*

Și-astăzi buciulul mai sună pe același deal din ape,
Dar nu-l simte Eminescu , spre Luceafăr dus departe;
Iar Negruzzi care-și doarme visul peste drum de casă
Ar scurta și azi Moțocii, dacă l-am ruga să iasă.

Pe alea adumbrită, blând de plopul seculari,
Parcă-mi tremură genunchiul, suflul îl resimt arar,
"Cum de-atâta măreție și atâția oameni mari
Ne-au lăsat nevredniciei, șovăind și fără har!?"

Dar, maestre, tara asta, ce o știi, n-o trece anu'
ș-o veni smerit spre tine să-l întorci pe Lăpușneanu;
Să-L învii cu-a lui poruncă, pentru toți să fie-o lege
De-oportuni, de mișelia, ce-i stigmat, să ne dezlege!

De-ai trezi tot românismul, spiritele strămoșești
Ce de veacuri se revoltă și-n sanctuarul din Trifești,
De pe culme, pe lichele, cum în vremuri ce-au trecut
Or să-nece din cabală chiar de-l vor spurca pe Prut!

Eu, voi duce dintre Pruturi vorba asta spre Siret
Și-oi cerca să fac o punte cu unelte de poet.
Dacă prins de slăbiciune, șovăială, am să fiu
Am să-mi sorb ca și-azi puterea, din izvor de Hermeziu.

* "Sara pe deal" a fost scrisă pe acele meleaguri.